

מ"ת 19/63579/09 - מדינת ישראל נגד פריד צרכור, שאוקי ابو זיאד

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 19-09-63579 מדינת ישראל נ' צרכור ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
ה המבקשת מדינת ישראל
נגד
1. פריד צרכור
2. שאוקי ابو זיאד
המשיבים

החלטה בעניינו של מшиб 1

ענינה של החלטה זו בשאלת היתכנות חלופת מעצר.

רקע דין

נגד המשיבים הוגש ביום 19.9.2019 כתוב אישום בגין מעשה שוד של עסק להמרת כספים.

כתב האישום מייחס למשיב 1 עבירות של קשר רפואי לפשע, שוד בצוותא בנסיבות מחמיירות, שנייה זהות של רכב או חלק מרכב בצוותא, שיבוש הליכי משפט.

בהחלטתי מיום 19.11.2017 קבעתי כי קיימות ראיות לכואורה המבוססות סיכוי סביר להרשות המשיב 1 בעבירות המיחסות לו בכתב האישום.

באותה החלטה אף פורטו עובדות כתב האישום, ובעניין אלה אפנה להחלטה.

בהחלטתי מיום 19.11.2020 הורתתי על קבלת תסקير שירות מבוחן.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

התסקיר הוגש ביום 19.12.2018 שמעתי טיעוני באי כוח הצדדים.

תסקיר שירות מבחן

שירות המבחן אינו ממליץ על שחררו של הנאשם 1 מעצר או על המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

מהතסקיר עולה כי הנאשם 1 כבן 25, רווק אשר לטענתו מאורס מזה כשנתיים, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודה בגדירות או תעודה מڪצוע, התגורר טרם מעצרו בבית הורי בטירה ועבד עצמאית בעבודות אלומיניום.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 אדם מגובש בעל יכולות התארגנות בעל צרכי שליטה גבוהים אשר לא אפשרו שייחזקם עמו. בשיחה עמו, תיאר הנאשם 1 עצמו כאדם נורטטיבי, התקשה להתיחס לrisk לעצמו, שלל התנהלות שולית וכן שלל היכרות מוקדמת עם הנאשם 2.

שירות המבחן העיריך כי רמת הסיכון למעורבות חוזרת באירוע אליו מצד הנאשם 1 היא ביןונית וכי תוצאות אירוע כאמור צפויות להיות ברמת חומרה ביןונית.

שירות המבחן בחר בניתוח שחרור הנאשם 1 לערוף בית הורי בטירה בפיקוחו של אמו, אחותו וארוסתו. באשר לאמו ולאחותו השירות המבחן כי מידת מעורבותן בחיו של הנאשם 1 טרם מעצרו הייתה מועטה והן חסרות הבנה למאפייני הסיכון העולמים ממצבם. באשר לאروسה, התרשם השירות המבחן כי מעורבותה הרגשית עם הנאשם 1 מקשה להכיר בקיומה של בעיות בנהנהלותו, כי אין יכולתה לרשן את הנאשם 1 ולהציג לו גבולות וכי נוכח התיחסותה לגורמי האכיפה עולה ספק באשר למסגרתה לדוחו לגורמי אכיפת החוק במידת הצורך.

שירות המבחן העיריך כי פיקוח אלקטרוני עשוי לתת מענה באשר ליציאתו של הנאשם 1 מביתו, אך בשל עמדותיו והתייחסותו המצוומצת, כשהוא שלל קיומו של סיכון כלשהו, לא ניתן לשולח המשך ניהול קשרים שלויים בתוך מקום הפיקוח כאשר הפיקוח האנושי המוצע אינו עր כלל למצבי סיכון.

טיעון באי כוח הצדדים

בא כוח הנאשם 1 טוען כי יש לדוחות את המלצת השירות המבחן ולאשר את החלופה המוצעת. לטענתו, אין היגיון בעמדת השירות המבחן לפיה פיקוח אלקטרוני ימנع את יציאתו של הנאשם 1 ממקום חלופת המעצר ובהערכתו כי לא יהיה בכח למניע המשך קשרים שלויים. בעודvr כרטען הסניגור כי המשך קשרים שלויים ניתן לקיים ביותר שאת גם ודוקא בתוך כתלי בית המעצר. לטענת הסניגור, החלופה המוצעת הולמת את רמת הסיכון הבינונית שמייחס השירות המבחן ל הנאשם 1, וכי המפקחות המוצעות מתאימות למשימת הפיקוח.

באת כוח המשיבה טענה כי המלצה השילילת של הتسקיר הולמת את התנהלות המשפט 1 כפי המתואר בכתב האישום ובמהלך החקירה, המאפשרית בהסתירה, בהכחשה ובהדגשת אורה חיים חיובי, תוך הטעלים מעברו הפלילי. בטור כר הפנתה באת כוח המשיבה להרשעותיו הקודמות של המשפט 1 מהשנים 2015 ו- 2018. באשר למפקחות המוצעות טענה כי האחות מטופלת בארכעה ילדים והאם סובלת מבעיות בריאות ו מבחינה טכנית אין לה מסוגלות וזמןנות למשימת הפיקוח וחסורת הבנה לשיכון הנש�� מהמשפט 1. באשר לפיקוח אלקטרוני טענה כי פיקוח זה לא ימנע המשר ניהול קשרים שלוים מבין כתלי חלופת המעצר וכי גם הפיקוח האנושי המוצע לא יוכל להפחית הסיכון לכך.

דין והכרעה

כידוע, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרם), תשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), מעצרו של המשפט 2 עד תום ההלכים תלוי בקיום המצבטר של שלושה תנאים: ראיות לכואrho; עילת מעצר; היעדר אפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר.

קיומה של תשתיית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעתו של המשפט 1 בעבירות המיוחסת נקבעה על ידי זה מכבר בהחלטה מיום 17.11.19.

באשר לעילות מעצר, וטען לקיומן של שתים: עילת מעצר סטטוטורית משום מסוכנות וUILT מעצר משום חשש לשיבוש מהלכי משפט.

עיקר המחלוקת היא בשאלת היתכנות חלופת מעצר אשר יהא בכוחה לאין את UILT המעצר. מחלוקת זו מתמקדת בתנאי השלישי, היינו בשאלת האם **"לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחות"**.

בהקשר זה נקבע כי חובת בוחנת היתכנות חלופת מעצר "איננה נגזרת בהכרח ובאופן בלעדי מאופי העבירה ומוחומרתה" וכי **"יש בעקרון לשקל חלופות או להורות על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני גם מקום שמדובר בעבירות קשה, אשר מסוכנות גלויה בהן, ובדרך כלל נדרש לבירר אם יש בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה לחשש מפני הישנות של העבירות, שזע על בית המשפט לשחרר את הנאשם ל החלופה אפשרית"** (בש"פ 1575/17 משהrai נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (5.3.17)).

בפסקה מקובלת הפרקטיקה לבחינת היתכנותה של חלופת מעצר בדרך זו- שלבית:

"בשלב הראשון - על בית המשפט לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפגג, או למצער להפחית, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם ברמה המתקבלת על הדעת. בפסקה נקבע כי שחרור ל החלופת מעצר תלוי, בין השאר, בשאלת האם ניתן לתת אמון בנאשם. בוחינתה של סוגיה זו

תעשה, בין היתר, בהתייחס למספר תבוחינים, בכללם: עברו של הנאשם; התנהגותו במהלך האירועים מושאי כתב האישום; וניסיותו הפרטנית של כל מקרה ומרקם ...
בשלב השני - בית המשפט נדרש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות לו, לרבות האפשרות למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, ואת מידת התאימות למידותיו של הנאשם הפסיכי, בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנש�� ממנו ...
במהלך יישום הבדיקה הדו-שלבית, יתכונו מקרים בהם בית המשפט ישתכנע, כבר במסגרת השלב הראשון, כי המסוכנות, או החשש מפני שיבוש יהיה כה מובהקים בנסיבות המקרה, עד אשר שום חלופה לא תסכן - וזה לא ידרש בית המשפט לבחינת חלופות קונקרטיות ... (בש"פ 5462/17 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.8.15).

באשר לטיב החלופה הקונקטית המוצעת נקבע כי זו צריכה להיות הדוקה במידה סבירה באופן שהיה בה להפחית או לאין החשש המובנה בעילת המעצר בפני המניח את הדעת. כמו כן נקבע כי "... חלופה לעולם אינה "הרמטית", אלא באה להפחית עד למירב את הסיכון" (ראו בש"פ 10/12 מקסימנקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.1.12) פסקה יא') וכי "... חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת" (ראו בש"פ 10/2067 מדינת ישראל נ' אגרונוב [פורסם בנבו] (10.10.24)).
פסקאות 20-19).

לאחר שנתי דעתו לטעוני באיזו כוח הצדדים, למכלול הנسبות הקשורות לעניין ולנסוך בתסקרי שירות המבחן, אני סבור כי לא ניתן לאין את עילות המעצר בעניינו של המשיב 1 או להפחית את עצמתן במידה סבירה באמצעות חלופה מעצר, אף לא צזו שיתוסף לה פיקוח אלקטרוני.

המעשים המתוארים בכתב האישום מלמדים על אירוע פלילי מתוכנן ומחושב מראש, אותו הוציא המשיב 1 אל הועל יחד עם מעורבים נוספים. מדובר בשוד שבוצע לאור יום תוך שימוש בנשק קר וחם, ותוך ביצוע פעולות מתוחכמות של טשטוש זהות ועקבות והסואת כלי הרכב שמש את ביצוע השוד.

מעשים אלה מלמדים על מסוכנות ממשאית ברף גבוה ביותר כמו גם על חשש ממשי לשימוש מהלכי משפט ואני סבור כי הנסיבות העילות הללו יש בה כדי עוזמה גבואה.

המסוכנות הנשקפת מהמשיב 1 כמו גם החשש כי ישבש הליכי משפט מקבלות נופך מובהק יותר לנוכח עברו הפלילי של המשיב 1 הכלול: הרשעה בשנת 2018 בעבירה של הפרעה לשוטר בגין הושת על המשיב 1 מאסר על תנאי, הרשעה בשנת 2017 בעבירה של סיוע להובלה או נשיאה של נשק בגין הושת על המשיב 1 מאסר בפועל, הרשעה בשנת 2015 בעבירות של החזקת או שימוש בסמים לצריכה עצמית בגין הושת על המשיב 1 מאסר על תנאי.

עברו הפלילי של המשיב 1 מלמד אףוא על מעורבותו הקדומה של המשיב בעבירות נשק ועל אי רתייעתו מגורמי אכיפת חוק וכן על שימוש בסמים.

לצד אלה מצטרפת התרשומות שירוט המבחן כי המשפט 1 מגלה צורך שליטה גבוההים וכי קיימם פער בין הצגתו העצמית את אורח חייו לבין עברו הפלילי.

בנסיבות אלה, אני סבור כי לא ניתן ליתן למשפט 1 את האמון הנדרש כי עומד בתנאי חלופת מעצר, אף לא בפיקוח אלקטרוני.

אני קובע על כן כי לא תסקון חלופת מעצר בעניינו של המשפט 1.

שתיים מן המפקחות המוצעות- אמו ואחותו של המשפט 1 נחקרו לפני בדיון האחרון. התרשםתי כי קיימם פער בין העמדה שהציגו השתיים בפני שירות המבחן באשר למידת מעורבותם והשפעתן על דרכם חייו של המשפט 1 עובר למעצרו לבין עמדתן בעניין זה לפני. כמו כן התרשםתי כי גם שהשתיים בעלות מוטיבציה גבוהה לסייע למשפט 1, אין ביכולן להוות גורם סמכותי ומצביע גבול עבورو. דברי אלה נאמרים מעבר לצורך, היוות וכבר קבועתי כי חלופת מעצר אינה הולמת את מצבו של המשפט 1 בעת ההז.

אני מורה על מעצרו של המשפט 1 עד תום ההליכים.

המציאות תעבור החלטתי זו לבאי כוח הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.